

GŁOS NARODU

WYDANIE PORANNE.

Listy pieniężne, przekazy na prenumeratę i inseraty nadsyłać należy franco do Administracji „Głosu Narodu”. — Prenumeratę oprócz upoważnionych agencji przyjmuje każdy urząd pocztowy w obrębie monarchii i w państwie niemieckiem. Reklamacje nieopłacone nie podlegają opłacie pocztowej. Replików redakcyi nie zwraca.

Adres Redakcyi:
Ul. św. TOMASZA L. 35.
Adres telegr.: „Głos Narodu” Kraków. Telefon redakcyjny Nr 190. Telefon admin. i drukarni Nr 194.

PRENUMERATA wynosi w Krakowie miesięcznie 2 kor., kwartalnie 6 kor. Za dwurazowe odosłanie do domu dopłaca się 60 hal. — za jednorazowe 40 hal.

Na prowincyi miesięcznie 2 kor. 70 h., kwartalnie 8 kor. W państwie niemieckiem kwartalnie 10 kor., w innych państwach kwartalnie 12 kor.

Zmiana adresu 40 hal.

OGŁOSZENIA (inseraty) przyjmuje Administracja „Głosu Narodu” ul. św. Tomasza L. 35. — Od miejsca za wiersz drobnem pismem (petit) 20 halerzy, skład tabelaryczny, liczbowy, od wiersza 30 hal. Nadesłane po 60 hal. od wiersza. Nekrologi itd. 80 hal. od wiersza. Załączniki do „Głosu Narodu” (prospekty, cyrkularze, ogłoszenia itp. przyjmuje się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla zamiejscowych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratorów. Zamiejscowe ogłoszenia przyjmuje we Lwowie S. Sokołowski (Pasaż Hausmana), w Wiedniu Haasenstein & Vogler, M. Dukas, H. Schalek, E. Braun, R. Mosse, H. Friedl, A. Joessel, w Antwerpii Jonas & Cie, Annoncen-Expedition „Propaganda” Gyöfi & Nagy, w Berlinie F. E. Coe, w Budapeszcie J. Leopold, Eduard Braun, w Paryżu F. Jones & Cie, A. Lorejste Jules Fortin & Cie de Raczkowski.

Manifest armii austriackiej do Narodu Polskiego w Królestwie.

Wiedeń. (T. B.). Przy przekroczeniu granicy Królestwa Polskiego wojsko nasze ogłosiło tam następującą odezwę:

Do Narodu Polskiego!

Z woli Wszechmocnego, który kieruje losami narodów, i z rozkazu swoich monarchów przekraczają sprzymierzone armie Austro-Węgier i Niemiec granicę, przynosząc w ten sposób i Wam Polakom wyzwolenie z pod jarzma moskiewskiego.

Powitajcie nasze sztandary z ufnością, bo one zapewniają wam sprawiedliwość.

Sztandary te nie są Wam i Waszym rodakom obce. Wszakże przez półtora przeszło wieku rozwija się wspaniale Wasz naród pod berłem Austro-Węgier i Niemiec i pełne sławy tradycje Waszej przeszłości łączą się jak najściślej jeszcze od czasów króla Jana Sobieskiego, który pospieszył ze skuteczną pomocą zagrożonemu państwu Habsburgów, z tradycjami Waszych sąsiadów na zachodzie.

Znamy więc dobrze i uznajemy rycerskość i wybitne przymioty Narodu polskiego. Chcemy usunąć te zapory, jakie utrudniały Wam ściślejszą łączność z życiem Zachodu, chcemy otworzyć przed Wami wszystkie skarby duchowego i gospodarczego dorobku. To jest naszym wielkim za-

daniem, które łączy się z celem naszej kampanii.

Nie my szukaliśmy wojny. Rosya walczyła długo bronią oszczerstw i wszelkich zaczepiek, nie zawahała się wreszcie stanąć otwarcie po stronie tych, co usiłowali zatrzeć ślady niecznej zbrodni, skierowanej przeciw dynastyi austriackiej i skorzystali z tej sposobności, aby napaść na Monarchię i sprzymierzone z nią państwo niemieckie. Zmusiło to naszego dostojnego władcę, któremu Europa przez dziesiątki lat zawdzięczała pokój, do chwycenia za oręż.

Wszyscy mieszkańcy Rosyi, których zwycięstwo naszych sprzymierzonych armii odda pod naszą opiekę, spodziewać się mogą od nas zwycięzców sprawiedliwości i ludzkości.

Polacy zawiercie ochotnie i z pełną ufnością naszej opiece, poproście nas i nasze usiłowania z całego serca. — Zawiercie sprawiedliwości i wielkoduszności naszych władców, spełnijcie swoją powinność, spełnijcie obowiązek utrzymania ziemi rodzinnej, spełnijcie obowiązki, jakie nakłada na Was w tej ważnej chwili woła Boga Wszechmocnego!

Naczelną komendą c. i k. wojsk austriackich.

W Królestwie i Alzacyi.

Berlin. (T. B.) Biuro Wolffa donosi: Trzecia rosyjska dywizja konnicy przekroczyła dnia 6 bm. granicę koło Romejken na południe od Eydkun (w Prusach Książęcych), lecz po pojawieniu się konnicy niemieckiej znów powróciła na terytorium rosyjskie. — Niemcy zajęci są przywróceniem zniszczonych przez Rosyan w Królestwie kolei, także most między Szopinicami a Sosnowcem jest w naprawie. Kolej Aleksandrowo-Włodawek znowu jest zdolna do użycia. Konnica austriacka obsadziła Olkusz i Wolbrom i zetknęła się z oddziałem straży granicznej IV. korpusu armii, znajdującego się w Królestwie Polskiem. Niemieckie wojska graniczne w górnej Alzacyi zostały zaatakowane przez siły nieprzyjacielskie, maszerujące od Belfort. Marsz wojsk francuskich został wstrzymany (wurde zum Stillstand gebracht). Koło Altkieh Francuzi cofają się znowu ku Belfort.

Nad granicą galicyjską.

Wiedeń. (T. B.) Do wiadomości o walce koło Nowosielicy d. 6 sierp., o której już doniesiono, leży dodać sprostowanie, że wachmistrz zan-

darmeryi, który rozpoczął śmiały atak na wzgórze Mogiła, nazywa się Eugeniusz G a d z a. Pierwsze strzały, które padły w tej części granicy, dali żandarmi austriacy czuwający nad ochroną granicy, i później również członkowie tego wyborowego korpusu w małych utarczkaach przyczynili się dzielnie do odparcia wroga. Jak teraz donoszą, jeszcze przed wybuchem wojny, jeden z konnych żandarmów plutonowy Jan Baranek miał sposobność odznaczyć się. Patrolując 2 sierpnia między 9 a 10 rano konno z Popowie przez Dudyn ku północy, zauważył, że czterej rosyjscy jeźdźcy przekroczyli granicę państwa i posuwali się ku Szpakom pod Popowicami. Baranek pogalopował za nimi i dogonił ich koło Szpaków, 600 kroków od granicy. Rosyianie zaatakowali go, Baranek z zimną krwią przypuścił ich na 60 kroków a potem wypalił szybko 10 razy z pistoletu. Plutonowy rosyjski upadł wraz z koniem, lecz powstał szybko i dosiadłszy konia z trzema kolegami uciekł, gubiąc czapkę i cztery rosyjskie mapy specjalne.

Należy też jeszcze zaznaczyć, że nadporučnik Zygmunt Manowarda, który 5 sierpnia w śmiałej obronie Podwoleczysk szczególnie się odznaczył, wrócił był właśnie z pogrzebu jednego ze swoich najbliższych członków rodziny i mimo głębokiego wzruszenia udał się na

pole bitwy i tam z rozwagą i zimną krwią spowodował wczorajszy pomyślny wynik utarczki.

Z południowego pola wojny nie nadeszły nowe wiadomości.

Manifestacje we Lwowie.

Lwów. (Tel. pryw.) Na wiadomość o opróżnieniu Warszawy przez wojska rosyjskie odbyła się wczoraj przed pomnikiem Mickiewicza manifestacja. Zebrało się kilka tysięcy osób. Po przemówieniu Dra Dwernickiego przemawiał imieniem związków strzeleckich p. Sokolnicki, a następnie p. Hudec i prezes Skautów. Odśpiewano pieśni patriotyczne. Podczas manifestacji oficerowie węgierscy zebrani w jednym z okien wznosili okrzyki: Niech żyje Polska! Eljen! Zapał jeszcze się powiększył gdy oficerowie odśpiewali po węgiersku „Boże coś Polskę”. Poehód na którego czele niesiono portret cesarza, udał się następnie przed komendę korpusu i pałac namiestnika. Manifestacja zakończyła się o godzinie 9 wieczorem.

Telegramy.

Los okrętów niemieckich.

Konstantynopol. (T. B.) „Tasfir“ i „Ef-hiar“ potępia w najostrzejszy sposób rozszerzanie fałszywych pogłosek, jakoby niemieckie krążowniki „Goeben“ i „Breslau“ na wybrzeżu Algieryi, a 17 okrętów wojennych w walce koło morza Czarnego zatone. Dziennik pisze: „Goeben“ dzięki swej szybkości i dzięki patriotyzmowi i dzielności załogi jeszcze nieraz z prawej i z lewej strony walczyć będzie z powodzeniem i wiele francuskich i angielskich okrętów zniszczy. Dopiero gdy przeważające siły floty angielskiej i francuskiej go napadną, sprzeda drogo swe istnienie. Rząd zapowiada najostrzejsze zarządzenia przeciw rozszerzaniu fałszywych pogłosek.

Nota wojenna Czarnogóry.

Wiedeń. (T. B.) Nota królewskiego rządu czarnogórskiego, według której między Austro-Węgrami a Czarnogórą nastąpił stan wojenny, brzmi tak, że Czarnogóra widzi się zmuszoną chwycić za broń celem obrony serbskiej sprawy i uważa misję austro-węg. posła w Cetynii za skończoną. Ochronę austro-węgierskich poddanych w Czarnogórze objął poseł niemiecki.

„Napoleon“ bułgarski w armii rosyjskiej.

Sofia. (T. B.) Poseł bułgarski w Petersburgu, Radko Dimitriew, podał się do dymisji, aby jako ochotnik wstąpić do armii rosyjskiej.

Sofia. Ag. bułgarska donosi: Rząd bułgarski dowiedziawszy się o kroku Dimitrjewa niezgodnym z neutralnością Bułgaryi, natychmiast złożył go z urzędu.

Wyjazd ambasadora.

Wiedeń. (T. B.) Austro-węgierski ambasador w Petersburgu hr. Szapary opuścił Petersburg w piątek 7 b. m., o godz. 8 m. 30 rano i przez Tornedo udał się do Szwecyi.

O żywność w Anglii.

Londyn. (T. B.) Urząd rolnictwa podaje do wiadomości, że w kraju znajduje się środków żywności na 6 miesięcy.

Rozwiązanie komisji albańskiej.

Skutari. (T. B.) Wskutek wojny już kilka dni temu rozwiązała się północno-albańska komisja do wyznaczenia granic i udała się do Skutari.

